

K e r t o m u s röykkiön kaivauksesta Maarian pitä-
 jän Rikattulassa 19 - 22 p:nä heinäkuuta 1944³. Liit-
 teinä kartta ja 4 valokuvaa (levyt 13564/7).

Kesämatkallani 1939 pistäydyin Turussa ollessani Maariassa tarkastaakseni siellä oletettua kalmistopaikkaa Rikattulan vuoren etelärinteellä, Maarian pappilan maalla, josta on merkintä asessorinrouva Jenny Maria Montin - Tallgrenin muistiinpanoissa. Vuori on Paattisten tienhaarassa, Turun - Liedon maantien eteläpuolella. Sen etelärinteellä, josta paikkakuntalaiset käyttävät nimitystä pappilan mäki, näytti olevan rökkiöryhmä: 2-3 kivistä rökkiötä niin lähellä toisiaan, ettei niiden keskinäinen suhde ollut vain silmämäärältä selitettävissä. Kaksi rökkiötä näytti suorakaiteenmuotoiselta (toinen valokuva levy 12639), kolmas oli epäsäännöllisempi. Kesällä 1943 olin tilaisuudessa tutkimaan paikan. Kaivaukseen, joka suoritettiin 19 - 22 p:nä heinäkuuta 1943, osallistuivat ylioppilaat Tove Riska ja Beatrice Granberg.

Jo turvetta poistettaessa näyttäytyi, ettei kysymyksessä ollutkaan erillisiä rökkiöitä, vaan laajempi yhtenäinen rakenne. Se oli suuri pyöreä rökkiö, n. 13 metriä läpimitaltaan ja kuten kartasta näkyy osaksi kivikehän ympäröimä. Kehä oli rakennettu suurista harvaan asetetuista kivistä, ja käsitti n. 3/4 rökkiön ulkolaidasta puuttuen vain sen NO-osasta. Sen sisäpuolella olevista kivistä oli suuri osa turpeen peittämiä ja niin matalia etteivät lainkaan olleet näkyvissä. Näin oli laita nimenomaan rökkiön eteläosassa. Maa viettää eteläänpäin, ja osaksi tästäkin johtui, että rökkiön pohjoisosaa vaikutti niin paljon korkeammalta kuin eteläinen.

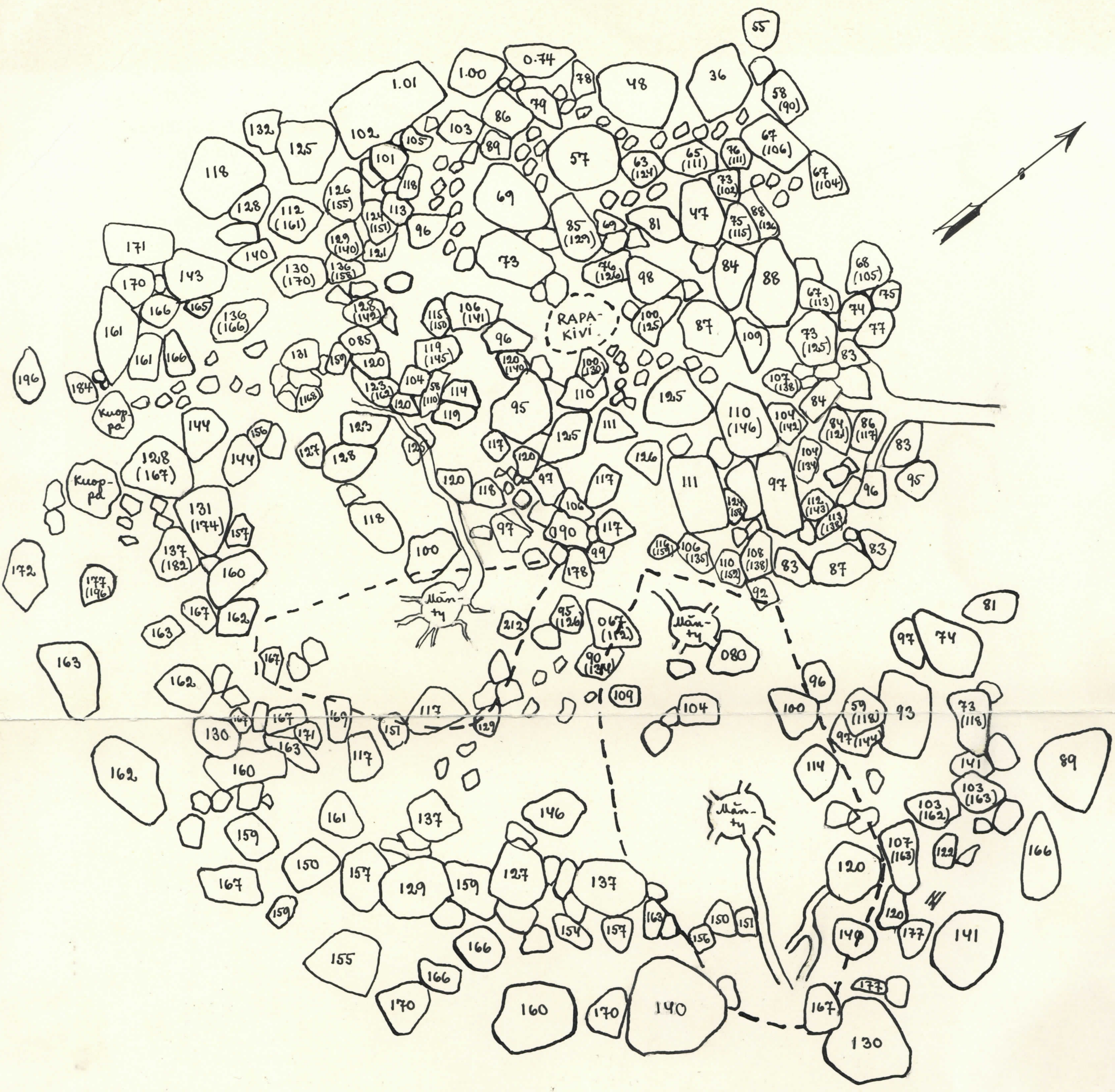
Röykkiön alueella kasvoi muutamia korkeita kauniita petäjiä, joita kaatamatta ei koko rökkiön aluetta olisi voitu

kaivaa. Kun emme kuitenkaan tahtoneet niitä kaadattaa jäi pari pienempää aluetta (kartalla katkoviivoin merkityt) tutkimatta. Muu röykkiön alue sensijaan kaivettiin kauttaaltaan, mutta tuloksetta. Kivet olivat kauttaaltaan raa'assa maassa, mitään kulttuurikerrosta ei tavattu eikä löytöjä tehty. Vain pari pientä poltetun luun sirua, jotka löydettiin röykkiön O-laidalta (ks. karttaa) viittaa siihen, että kysymyksessä kenties sittenkin on hautaröykkiö. Ei ole aivan mahdotonta, että kysymyksessä saattaisi olla samanlainen ahdasalainen polttohautausta kuin esim. Kaarinan Ravattulan röykkiössä, ja että se sijaitsisi juuri röykkiön kaivamatta jääneellä alueella mäntyjen alla. Mitään varmaa ei siitä kuitenkaan voi sanoa.

Suuret reunakivet jätettiin koskematta paikoilleen, ja muut jotka kaivauksessa oli siirretty paikoiltaan kasattiin kivikehän sisäpuolelle takaisin.

Helsingissä 8 p:nä maaliskuuta 1944

Ella Kivikoski



Maaria, Rikattula
 Röykyö Pappilan maalla
 E. Kivikoski-43

⊖ kaivamatta jäänyt
 // pal. luum sirtuja



L.13564. Roykkiö osaksi paljastettu-
na. Valok. NW:stä.



L.13565. Roykkiö osaksi paljastettu-
na. Valok. N:stä.



L. 13566. Røykiön NW-osa paljas-
tettuna. Kuva O:sta päin.



L. 13567. Näköala kaivauspaikalta.
Taustalla korkeampi kohta Liedon
Vanhalinna.